

Az illedelmes medvebocs

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis falun is túl, volt egy másik kis falu. Ennek a falunak a neve: Maci falva volt. Ott élt egy kis medve a családjával és a barátaival. A kismacit úgy hívták, hogy Berni. Egy pénteki napon, a kis medve anyukája azt mondta, hogy menjen el a közeli gyümölcsösbe, a tóhoz, és szedjen neki egy tál egészséges barackot, a terebélyes barackfáról, mert barackos pitét szeretne sütni. Berni nagyon szófogadó, illedelmes kis medve volt, ezért el is indult a tóhoz a gyümölcsösbe anyukája kérésére. A kosárájába sok szép mosolygós barackokat szedett, nagyon ügyesen odafigyelve szedte, de hiába szedte óvatosan, az, amikor az utolsó szemeket szedte le, akkor megszurta egy ág. Nagyon fájdalmas volt a kismedvének. Szerencsére, a kosárája már tele lett, így elindult hazafele. Gondolta, hogy már biztosan az anyukája is hiányolja, így sietett. Amikor hazament, nyomban mutatta anyukájának, hogy mi történt. Az anyukája bekötötte az ujját és azt mondta, hogy máskor óvatosabb legyen. Meg is ígérte, hogy így lesz. Már jobban is érezte magát, ezért elment a barátaihoz, Sün Samuhoz és Nyuszi Gyuszihoz és megkérdezte őket, hogy kérnek e egy kis barackot, mert sokat szedett és szívesen adna nekik is belőle. Ahogy játszadoztak, és beszélgettek, szóba jött, hogy mi lenne, ha elmennének a Maci falva könyvtárába. Ez nagyon jó ötletnek hangzott, így szinte mindenki egyszerre mondta, hogy mehetünk. A könyvtár nem is volt olyan messze. Megérkeztek a könyvtár udvarába és csodálkoztak, hogy milyen nagy a könyvtár épülete. Be is mentek és egyből köszöntek a könyvtáros néninek:

- Szerbusztok, gyerekek! Nyugodtan, nézelődjete!
- Köszönjük szépen!

Nagyon izgatottak lettek a rengeteg könyv láttán. Elkezdtek szaladgálni a könyvespolcok között.

- Ejnye, ejnye gyerekek, nem illik szaladgálni, hangoskodni a könyvtárban! - szólt rájuk a könyvtáros néni.

A három jóbarát megilletődve, bocsánatot kért.

- Bocsánat, de annyi érdekes könyvet láttunk, hogy elfelejtettük, hogy csöndben kell maradni a könyvtárban. - mondta a kis medvebocs.
- Semmi baj, gyerekek, máskor figyeljete jobban oda! -mondta a könyvtáros mackónéni.

Ezek után, már csendesebben nézelődtek a polcok között. Addig -addig keresgéltek, nézelődtek, amíg, mind a hárman kiválasztották maguknak azt a könyvet, amelyik a legjobban tetszett nekik. Már későre járt az idő. Bernit a kis medvebocsot az anyukája, már nagyon várta a megsült barackpitével. A kapuban ácsorgott, vajon mikor jön elő az ő kis mackócskája.

- Hol voltál kisfiam ilyen sokáig? Már nagyon aggódtam!
- Ne haragudj édesanyám, de a barátaimmal, Sün Samuval és Nyuszi Gyuszival elmentünk a könyvtárba!
- Ilyen sokáig? Már a pite is megsült!

- Képzeld anya, olyan sok könyvet láttunk ott! Alig tudtunk választani, hogy melyiket hozzuk el! Anya nézd csak, én kikölcsönöztem egy könyvet a teknősbékákról.
- Gyere velem, menjünk be és kóstoljátok meg a sütit, szólj a barátaidnak is!

Miután bementek együtt falatoztak a finom zamatos pitéből, és közben átbeszélték és elmesélték Berni anyukájának, hogy mit láttak a könyvtárban. Mindenki felváltva olvasott fel a könyvből, amit kölcsönöztek. Megbeszélték, hogy legközelebb is elmennek, amikor majd kiolvasták ezeket a könyveket, amiket elhoztak. A három jóbarát, ha nem is mindennap, de rendszeres, jó, illedelmes vendége volt a Maci falva könyvtárának.